

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Stk/10/2022
Identifikačné číslo spisu: 1015201146
Dátum vydania rozhodnutia: 24. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1015201146.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. C. č. XX/B., XXX XX K., právne zastúpeného: Advokátska kancelária Perhács s.r.o., so sídlom Jelenec 353, 951 73 Jelenec, IČO: 51 864 983 - zast.: Mgr. JUDr. Zoltán Perhács, PhD., advokát/konateľ, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: KM-OLVS-25/2015/OPK zo dňa 13.05.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/171/2015-113 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/171/2015-146, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/171/2015-113 zo dňa 05.06.2018
s a z r u š u j e a v e c s a m u v r a c i a n a d ě a ľ s i e k o n a n i e

O d ō v o d n e n i e

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 5S/171/2015-113 zo dňa 05.06.2018 (ďalej ako „rozsudok“) rozhodol tak, že zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 28 zo dňa 12.02.2015 a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Na základe prípisu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“), krajský súd dňa 17.01.2022 pod č.k. 5S/171/2015-146 vydal vo veci opravné uznesenie, ktorým odstránil kasačným súdom vytýkané nedostatky v záhlaví rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu nezistil také skutočnosti, ktoré by preukazovali kumulatívne splnenie oboch podmienok uvedených v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

3. Podľa názoru krajského súdu, žalovaný aj prvostupňový orgán verejnej správy k záverom o prepustení žalobcu zo služobného pomeru dospeli na základe vlastných dôkazov, ale aj dôkazov získaných v trestnom konaní za použitia ITP - konkrétne podľa ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zo dňa 15.01.2015, avšak krajský súd spochybnil použitie týchto dôkazov v administratívnom konaní. V bode 52. odôvodnenia krajského súdu, tento uvádza, že žalovaný použil dôkazný prostriedok ITP v rozpore so zákonom, pričom nezákonnosť tohto dôkazu konštatoval aj Okresný súd Trenčín, ktorý vo veci rozhodoval (v trestno-právnom režime).

4. V bode 53. krajský súd svoj výrok oprel aj o zistenie, že „v priebehu konania bolo preukázané, že žalobca nemal vedomosť o pôvode tovaru, čo vyplýva z výpovedí svedkov P.. Q. U. a Z.. M. N. zo dňa 20.01.2015.“

5. Krajský súd ďalej konštatoval, že administratívny spis neobsahuje dôkaz preukazujúci tvrdenie žalovaného o tom, že si žalobca osobné údaje niektorých osôb zistil neoprávnene sám v informačnom systéme MV SR.

6. V súhrne krajský súd ustálil, že pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov v priebehu správneho konania, tak tieto podľa názoru správneho súdu jednoznačne nepreukazujú previnenie žalobcu, v dôsledku ktorého s ním bol skončený služobný pomer príslušníka PZ.

7. Krajský súd ďalej poukázal na to, že trestné konanie vedené proti žalobcovi a konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru sú dve samostatné konania. V závere odôvodnenia však krajský súd poukázal na rozsudok Okresného súdu Trenčín (sp. zn. 4T/4/2016 zo dňa 16.01.2016), z ktorého vyplýva, že žalobca sa skutkov dopustil, avšak nebolo preukázané, že tak žalobca (ako obžalovaný v trestnom konaní) urobil aj napriek tomu, že mal mať vedomosť o nelegálnom pôvode tovaru.

8. Krajský súd uzavrel, že orgány verejnej správy vo veci rozhodli predčasne, nedostatočne zistili skutkový stav pre posúdenie právnej otázky, či sú splnené zákonné predpoklady žalobcu na prepustenie zo služobného pomeru, čo v konečnom dôsledku spôsobuje nezákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, krajský súd zrušil prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie orgánov verejnej správy, vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému orgánu verejnej správy a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o výške ktorých rozhodne uznesením súdny úradník.

10. Proti rozsudku krajského súdu vo veci podal kasačnú sťažnosť žalovaný.

11. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že v priebehu konania pred krajským súdom bolo v predmetnej veci vydané aj procesné uznesenie č.k. 5S/171/2015-66 zo dňa 27. januára 2017, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na prerušenie súdneho konania, pričom o kasačnej sťažnosti žalobcu proti tomuto uzneseniu Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 08.02.2017 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že kasačnú sťažnosť zamietol (uznesenie č.k. 10Sžk/20/2017 zo dňa 28. februára 2018).

II.

Stručný opis administratívneho konania, vybrané zistenia z administratívneho spisu

12. Kasačný súd sa v rámci konania o kasačnej sťažnosti oboznámil aj s administratívnym spisom vzťahujúcim sa na vec a zistil nasledovné podstatné skutočnosti:

13. Okresnému riaditeľstvu PZ Malacky bolo dňa 29.12.2014 doručené podanie Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby (ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zo dňa 28.12.2014) označené ako „Hlásenie - zaslanie“ (č.l. 1 administratívneho spisu), ktorým bolo adresátovi podania oznámené, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie za pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, a to za skutky opísané vyššie v odôvodnení tohto rozsudku.

14. Dňa 30.12.2014 bolo žalobcovi doručené podanie Okresného riaditeľstva PZ v Malackách označené ako „Začatie konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru - upovedomenie“ (č.: ORPZ-MA-OPP-387-001/2014) - č. l. 3 administratívneho spisu.

15. Dňa 02.01.2015 doručil žalobca Okresnému riaditeľstvu PZ v Malackách svoje vyjadrenie k začatiu konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru, v ktorom uviedol, že proti vzneseniu obvinenia podal sťažnosť, keďže ho považuje za neopodstatnené, zmätočné, nepreskúmateľné, arbitrárne a nezákonné (č.l. 9 administratívneho spisu).

16. Podaním zo dňa 07.01.2014 požiadal zástupca riaditeľa a súčasne riaditeľ OPP Okresného riaditeľstva PZ v Malackách o nahliadnutie do spisu v trestnej veci žalobcu (č.l. 10 administratívneho spisu), na ktorú žiadosť obdržal odpoveď dňa 15.01.2015 v tom zmysle, že nie je osobou oprávnenou nahliadať do vyšetrovacieho spisu. Zároveň mu ale bola poskytnutá - pre potreby personálneho konania - správa (ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zo dňa 15.01.2015) - č.l. 11 administratívneho spisu.

17. Pre potreby personálneho konania pristúpil oprávnený orgán v rámci personálneho konania k obstarávaniu dôkazov, a to:

- výsluch S.. S. N. (16.1.2015) - (č.l. 16 administratívneho spisu), ktorý v rámci výpovede uviedol, že žalobca ho v minulosti (niekedy v lete 2014) požiadal, aby mu prefotil nejaké občianske preukazy (aspoň 2 až 3 osôb), ktoré bude predvádzať alebo zaisťovať. Povedal mu, že ak to bude možné, tak to pre neho urobí. Nakoniec to však vyhodnotil tak, že takýto úkon urobiť nemôže, a preto to ani neurobil.

- výsluch P.. Q. U. (20.01.2015) - (č.l. 34 administratívneho spisu) uviedol, že sa so žalobcom poznajú asi rok. Zároveň uviedol, že sa priznal k tomu, že kradol farebné kovy. Zo Stupavy poznali osobu menom Z., ktorého keď zavreli, začali obchodovať so žalobcom. Svedok potvrdil, že sa so žalobcom stretli asi 3x, vždy na čerpacej stanici Zamarovce, pričom pri týchto stretnutiach bol prítomný aj M. N.. Peniaze za kovy im vyplácal žalobca priamo do rúk. Kovy mu preložili do auta a ďalej sa nestarali. Žalobca sa ich nepýtal, odkiaľ sú kovy. Nikdy sa s ním súkromne nerozprávali a žalobca ani nevedel ich mená - oslovoval ich „chalani“.

- výsluch Z.. M. N. (20.01.2015) - (č.l. 38 administratívneho spisu) - zhodne s výpoveďou P.. Q. U.

- výsluch A. C. (04.02.2015) - (č.l. 57 administratívneho spisu) - konateľ spoločnosti Bel Power Solutions s.r.o. (predchádzajúce obchodné meno Power One s.r.o., Dubnica nad Váhom). Uviedol, že P.. U. aj Z.. M. N. v minulosti zamestnával v sklade spoločnosti. Okrem iného prichádzali do styku aj s tyčovým cínom bez obsahu železa a s rôznym obsahom striebra. Popísal, ako vyzerá tyčový cín, ktorý majú na sklade, pričom poukázal na jeho nezameniteľnosť s produktom z inej spoločnosti. Uviedol, že menované fyzické osoby (P.. U. a Z.. N.) tieto tyče odcudzovali a spoločnosti vznikla škoda asi 50.000 Eur.

- fotodokumentácia tyčového cínu - č.l. 59 - 64 administratívneho spisu (s úradným záznamom na č.l. 64 administratívneho spisu, že fotodokumentácia bola obstaraná so súhlasom A. C. - fotodokumentácia tyčových cínov poškodenej spoločnosti, ktoré boli predmetom krádeží) - pozn. kasačného súdu: nejedná sa o fotodokumentáciu ukradnutých a následne predaných kovových tyčí, ale o ilustračné fotografie tyčí, ktoré boli kradnuté zo skladu poškodenej spoločnosti a následne obchodované

- list č. ORPZ-MA-OPP-8-033/2015 zo dňa 5.2.2015 (č.l. 66 administratívneho spisu) adresovaný základnej organizácii OZP č. 8/54 pri Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave - výzva na zaujatie stanoviska k prepusteniu žalobcu zo služobného pomeru

- list č. OZ-3/BA-5-2015 (zo dňa 06.02.2015) - list odborového zväzu polície v SR (základná organizácia č. 8/54) - č.l. 67 administratívneho spisu - nesúhlas s prepustením žalobcu zo služobného

pomeru, keďže žalobca nebol doteraz disciplinárne potrestaný a doteraz nebol právoplatne odsúdený a jeho protiprávne konanie, za ktoré mu bolo vznesené obvinenie, nesúviselo s výkonom jeho služby.

- služobné hodnotenie žalobcu (č.l. 68 administratívneho spisu)
- hodnotenie policajta (č.l. 71 administratívneho spisu) - vypracované riaditeľom OO PZ Stupava (Z.. S.. S. A.) - obsahujúce informáciu, že v minulosti bol žalobca disciplinárne postihnutý (zníženie služobného platu o 5% na dobu 1 mesiaca, nakoľko porušil základné povinnosti policajta) - poznámka kasačného súdu: zahladené (č.l. 73/77 administratívneho spisu)
- návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru (č.l. 78 administratívneho spisu)
- výzva na oboznámenie sa návrhom na prepustenie zo služobného pomeru a k dôkazným materiálom (č.l. 84 administratívneho spisu)
- vyjadrenie žalobcu zo dňa 08.02.2015 (č.l. 85 administratívneho spisu)
- prvostupňové rozhodnutie (č.l. 91 administratívneho spisu)
- rozklad žalobcu zo dňa 26.02.2015 proti prvostupňovému rozhodnutiu (č.l. 98)
- druhostupňové rozhodnutie (č.l. 109 administratívneho spisu)

18. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že orgán verejnej správy v rámci personálneho konania so žalobcom vykonal okrem kľúčových dôkazov uvedených vyššie aj ďalšie dôkazy, a to: výsluch N. A. (č.l. 31 administratívneho spisu), výsluch Z. E. (č.l. 40 administratívneho spisu), výsluch Q. B.

(č.l. 43 administratívneho spisu), výsluch Z. U. (č.l. 45 administratívneho spisu), výsluch A. O. (č.l. 46 administratívneho spisu), výsluch A. S.

(č.l. 47 administratívneho spisu), výsluch R. N. (č.l. 48 administratívneho spisu), výsluch žalobcu (č.l. 50 administratívneho spisu), výsluch manželky žalobcu

(č.l. 53 administratívneho spisu).

19. Orgán verejnej správy obstaral v priebehu personálneho konania o prepustení žalobcu zo štátnej služby aj dodatočné listiny, a to napr. plán služieb (č.l. 54 administratívneho spisu), podpisová doložka k oboznámeniu žalobcu s Vestníkom MV SR č. 18/2008 zo dňa 12.03.20089 (č.l. 72 administratívneho spisu), prehľad o odmenách a trestoch

(č.l. 73 administratívneho spisu), záznam o odmenách a trestoch (č.l. 75 administratívneho spisu), stanovisko vyšších nadriadených k prepusteniu žalobcu zo služobného pomeru

(č.l. 82 administratívneho spisu), stanovisko nadriadeného k prepusteniu žalobcu zo služobného pomeru (č.l. 90 administratívneho spisu).

III.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

20. Proti rozsudku krajského súdu, ktorým bolo zrušené prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie a vec bola vrátená prvostupňovému orgánu verejnej správy, podal dňa 27.07.2018 kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej ako „sťažovateľ“).

21. Formálne kasačnú sťažnosť sťažovateľ odôvodnil ustanovením § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“), t.j. tým, že krajský súd mal vo veci rozhodnúť na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Sťažovateľ namietal závery krajského súdu, že by vo veci neboli dostatočne zistené skutkové okolnosti veci, resp. že by zistený skutkový stav neodôvodňoval prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Sťažovateľ v tomto kontexte replikuje skutkový stav tak, ako je tento opísaný v rozhodnutiach orgánov verejnej správy. Opakovane poukazuje na to, že skutkové okolnosti sú takej povahy, že z nich žalobca ako skúsený policajt s dlhoročnou praxou, ktorého základnou povinnosťou je odhaľovanie a objasňovanie trestnej činnosti, mal a mohol vedieť, že nakupuje tovar pochádzajúci z protiprávnej činnosti.

23. Sťažovateľ poukázal na to, že uskutočnil rozsiahle dokazovanie, v rámci ktorého využil listiny založené v administratívnom spise (okrem iných - hlásenie Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a

inšpekčnej služby (ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zo dňa 28.12.2014) a zaslané vyrozumienie vyšetrovateľa - ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zo dňa 15.01.2015, ako aj výsluchy svedkov a ďalšie podklady obstarané priamo orgánom verejnej správy (mimo rámca trestného konania vedeného proti žalobcovi).

24. Sťažovateľ poukázal na to, že žalobca konal v rozpore s čl. 1 ods. 1 písm. d/ N MV SR č. 18/2008 (pozn. kasačného súdu - žalobca sa príslušným predpisom riadne oboznámil čl. 72 administratívneho spisu).

25. Sťažovateľ uviedol, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v prípade žalobcu v tom, že tento nebol čestný a disciplinovaný, keď v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech opakovane vykupoval tyčový cín a med' od osôb, ktoré ich predtým odcudzili na svojom pracovisku a tieto následne so ziskom predával pod menami osôb, ktorých osobné údaje zistil nelegálnou lustráciou v informačnom systéme MV SR alebo iným nezisteným spôsobom a ktoré (osoby) tento predaj podľa ich vlastných výpovedí nerealizovali, ani sa na ňom nezúčastňovali. Žalobca - podľa názoru sťažovateľa - vzhľadom na stav tyčového cínu, jeho pôvodné balenie z výroby, označenie výrobným číslom, puncom a čiarovým kódom, ako aj vzhľadom na situáciu a okolnosti odkúpenia ako skúsený príslušník PZ s dlhoročnou praxou mal a mohol vedieť, že tieto kovy pochádzajú z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou. Osobné údaje osôb, pod menami ktorých chcel kovy predat', sa pokúšal zistiť aj v súčinnosti s kolegom, ktorý však takýto úkon v prospech žalobcu odmietol vykonať.

26. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru sťažovateľa zrejmé, že žalobca svoje sily a schopnosti nevyvaloval na ochranu osobných údajov a majetku iných, ale sám zvlášť hrubým spôsobom do nich zasiahol. Nedodrжал ani služobnú disciplínu, keď sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor, čím porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. Podľa názoru sťažovateľa je preto zrejmé, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ.

27. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, a to vzhľadom na to, že výsluchy osôb uvedených v spisovom materiáli objasnili skutkový stav veci, i keď priamo nepreukázali, že žalobca vedel o pôvode kradnutého tovaru. Nepriamo však jednoznačne poukazujú na to, že mal a mohol vedieť, že tento tovar pochádza z nekalej činnosti vzhľadom na jeho charakter, okolnosti nákupu a situáciu.

28. Sťažovateľ tvrdil, že spojenie „vedieť mal a mohol“ nie je žiadnym svojvoľným a ničím nepodloženým dohadom alebo hypotézou nadriadeného. Poukazuje na to, že obdobné slovné spojenia sa využívajú aj v trestnom práve napr. na vymedzenie nedbanlivosti.

29. Sťažovateľ poukázal na to, že fotodokumentácia cínu založená v spise preukazuje, v akom stave bol tovar, ktorý zamestnanci poškodenej spoločnosti kradli a následne predávali žalobcovi, čím orgány verejnej správy preukázali, že tovar bol v takom stave, že žalobca mal a mohol vedieť, že tovar pochádza z nekalej činnosti. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotné tyče, ktoré žalobca kupoval, neboli zaistené.

30. Podľa názoru sťažovateľa je bezpredmetné, že protiprávneho konania sa žalobca dopustil v čase osobného voľna.

31. Sťažovateľ poprel závery krajského súdu o použití výstupov ITP prostriedkov v správnom konaní, keď uvádza, že nikde v spisovom materiáli „sa neuvádza, že by skutkový stav bol zistený a preukázaný vyšetrovateľom ÚIS MV SR vo vyšetrovacom spise za využitia informačno-technických prostriedkov a sledovania osôb. Skutkový stav v konaní o prepustení bol zistený nadriadeným najmä výsluchmi osôb a žalobca bol so všetkými podkladmi pre toto konanie riadne oboznámený. Teda konštatovanie súdu v rozsudku, že žalovaný použil nezákonný dôkazný prostriedok nie je na mieste.“

Sťažovateľ poukázal na to, že nadriadenému žalobcu nebolo umožnené nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu vo veci žalobcu, ale mu bola poskytnutá správa od vyšetrovateľa z vyšetrovacieho spisu a takto získaný materiál bol využitý len ako podporný.

32. Sťažovateľ poukázal na to, že pred nástupom do Policajného zboru bol žalobca povinný zložiť služobnú prisahu, a teda jeho zodpovednosť za dodržiavanie právnych predpisov je vyššia ako zodpovednosť ostatných občanov. Vlastnosti ako čestnosť, disciplína, ochrana verejného poriadku a majetku občanov sú základnými predpokladmi výkonu služby v Policajnom zbore. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť Policajného zboru, pričom tieto nároky na príslušníkov PZ platia nielen počas priameho výkonu služby, ale aj mimo nej. Sťažovateľ uviedol, že nie je možné, aby si policajti po skončení služby privyrábali „bezdokladovým nakupovaním tovaru“, u ktorého je zjavné, že nemôže byť legálne zadovážený

a jeho následným odpredajom za vyššiu cenu - a aj to pod menami osôb, ktoré sa tohto odpredaja nezúčastnili a ani o ňom nevedeli.

33. Sťažovateľ poprel, že by vo veci neboli splnené zákonné podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, ako aj to, že by skutkové okolnosti veci neboli dostatočne zistené. Má za to, že i z opisu skutkových a právnych okolností veci v kasačnej sťažnosti, jednoznačne vyplýva, že žalobca svojím protiprávnym konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prisahu s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

34. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

35. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 12.11.2018 (doručeným krajskému súdu v elektronickej podobe dňa 13.11.2018 a v listinnej podobe dňa 15.11.2018) vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že z kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, v čom mal krajský súd pochybiť v rámci právneho posúdenia veci a namieta, že sťažovateľ sa iba opakovane vyjadruje ku skutkovým okolnostiam veci. Poukázal na to, čo je podľa judikatúry potrebné považovať za nesprávne právne posúdenie veci (pozn.: bez uvedenia akejkoľvek súvisiacej spisovej značky).

36. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevie kvalifikovane vyjadriť, keďže pri pojme nevedomej nedbanlivosti sťažovateľ odkazuje na Trestný poriadok (pričom mal zrejme na mysli trestný zákon), avšak sťažovateľ najmä nerešpektuje právoplatné rozhodnutie všeobecných súdov, ktorými bol žalobca spod obžaloby v predmetnej veci oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Trestný súd vo veci rozhodol, že sa skutok nestal, avšak administratívny orgán túto skutočnosť pre účely správneho konania (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru) ignoruje. Žalobca poukázal

na to, že ak o určitom skutku už všeobecný súd právoplatne rozhodol, že sa nestal, nie je možné na túto skutočnosť neprihliadať v súvisiacom administratívnom konaní. Žalobca uvádza, že nie je zrejmé, na základe čoho má sťažovateľ za to, že § 16 písm. b/ trestného zákona je použiteľný aj v rámci konania o prepustení zo služobného pomeru.

37. Rozhodnutie všeobecného súdu (v súdnej veci rozumej: trestných súdov) je pre správny súd záväzné, keď žalobca uvádza: „Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto spáchal [...]“.

38. Žalobca vzhľadom na uvedené navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú (podľa § 461 SSP).

39. Vyjadrenie žalobcu bolo kasačnému sťažovateľovi zaslané (na vedomie) dňa 15.03.2019.

IV.

Konanie na kasačnom súde

40. Prejednávaná vec bola dňa 30.05.2019 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 10S - sp. zn.: 10Asan/19/2019. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačného senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý po oboznámení sa s vecou zistil, že v písomnom vyhotovení rozsudku krajského súdu sú nedostatky, ktoré boli následne odstránené opravným uznesením krajského súdu č.k. 5S/171/2015-146 zo dňa 17.01.2022. Vec bola po odstránení nedostatku opätovne predložená kasačnému súdu a na kasačnom súde bola zaevidovaná pod sp. zn. 4Stk/10/2022, pričom pod touto spisovou značkou bola vec následne aj rozhodnutá.

41. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná (k tomu pozri toto odôvodnenie nižšie). Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SPP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 SPP).

42. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-25/2015/OPK zo dňa 13.05.2015 (ďalej ako „druhostupňové rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím - personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky - č. 28 - zo dňa 12.02.2015 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“). Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca prepustený zo stálej štátnej služby vo funkcii starší referent špecialista Obvodného oddelenia PZ zboru Stupava, odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Malackách, Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Druhostupňovým rozhodnutím bol zamietnutý rozklad žalobcu proti tomuto rozhodnutiu a prvostupňové rozhodnutie o prepustení žalobcu zo štátnej služby príslušníka Policajného zboru bolo potvrdené.

43. Žalobca bol zo štátnej služby príslušníka Policajného zboru prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície - v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon“ alebo „zákon č. 73/1998 Z.z.“). Skutkovým základom pre jeho prepustenie malo byť to, že žalobca v čase mimo výkonu služby na parkovisku čerpacej stanice ÖMV Zamaravce na diaľnici D1 v smere na Žilinu najmenej v troch prípadoch v dňoch 23.05.2014, 24.06.2014 a 21.07.2014 odkúpil od P.. Q. U. a Z.. M. N. a tak previedol na seba farebné kovy v celkovom množstve 408 kg tyčového cínu s označením 815L1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4%, ďalej 313,4 kg tyčového cínu s označením UVH031 s obsahom olova a striebra 0% a 113,1 kg medi. Uvedené farebné kovy v celkovej hodnote 24.024,31 Eur P.. Q. U. a Z.. M. N. predtým odcudzili z pracoviska zo skladu spoločnosti Power one, s.r.o., Dubnica nad Váhom, pričom sa u cínu jednalo o nové nepoužité cínové tyče, zabelené v pôvodných baleniach ako boli dodané spoločnosťou Medeko Cast, s.r.o., Orlove 255, Považská Bystrica, od ktorej spoločnosť Power one, s.r.o., Dubnica nad Váhom, tieto nakupovala. Menovaný následne uvedené odkúpené farebné kovy so ziskom odpredal do spoločnosti Medeko Cast, s.r.o., Orlove 255, Považská Bystrica pod menami osôb, ktoré neboli pri predaji prítomné a ani o ňom nevedeli, pričom ich osobné údaje zistil neoprávnenou lustráciou v Informačnom systéme MV SR bez služobného dôvodu, alebo iným nezisteným spôsobom. Podľa názoru správnych orgánov, žalobca ako skúsený policajt s dlhoročnou praxou, ktorého

základnou povinnosťou je odhaľovanie a objasňovanie trestnej činnosti mal a mohol vedieť, že nakupuje tovar pochádzajúci z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou, nakoľko sa nemohlo jednať o odpad, ale šlo o nové, nepoužité cínové tyče, zabalené v pôvodných baleniach s označením príslušnej spoločnosti.

44. Žalobca žalobou napadol predmetné rozhodnutia poukazujúc najmä na ich nedostatočné, resp. nepresvedčivé odôvodnenie. Okrem iných uviedol, že dokazovanie, ktoré bolo vedené v súvislosti s jeho prepustením zo služobného pomeru, nemalo žiadny význam. Mal za to, že z vykonaného dokazovania sa jednoznačne a nepochybné preukázalo, že žalobca nemal žiadnu vedomosť o tom, odkiaľ kúpený tovar pochádza. Namietal, že orgány verejnej správy jeho prepustenie zo služobného pomeru založili na hypotéze, že žalobca ako policajt mal a mohol vedieť, že nakupuje tovar pochádzajúci z protiprávnej činnosti, čo však žalobca považuje v demokratickom štáte za neprípustné. Poukázal na to, že tovar, ktorý mal údajne kúpiť a následne predať nebol nikdy nikým zaistený, a preto považuje za irelevantný dôkaz obstaraný v priebehu konania o jeho prepustení zo služobného pomeru (fotodokumentácia cínu od p. A. C.). Žalobca ďalej poprel, že by hlásenia, vyrozumenia alebo úradné záznamy spracované vyšetrovateľom PZ mali dôkaznú povahu, keď uvádza, že takéto listiny môžu mať nanajvýš informatívny charakter o tom, že sa v danej veci vedie vyšetrovanie. V žalobe žalobca ďalej uviedol, že príslušný odborový zväz s jeho prepustením zo služobného pomeru nesúhlasil, avšak - aj keď stanovisko odborového zväzu pre rozhodujúce orgány nie je záväzná - malo byť v rozhodnutí uvedené, prečo sa od toho nesúhlasného stanoviska minister odklonil. Žalobca ďalej namietal, že v administratívnom spise nie sú listinné podklady, ktoré boli vo veci obstarané v priebehu vyšetrovania, resp. počas realizácie úkonov trestno-právnej povahy, najmä súčasťou administratívneho spisu nie sú rozhodnutia sudcu, na základe ktorých bol žalobca tajne sledovaný, ako ani výstupy z použitia informačno-technických prostriedkov a sledovania osôb. Namietal, že orgán verejnej správy na jeho návrh v tomto smere dokazovanie nedoplnil, keď tento uviedol, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru takéto výstupy použité neboli, a preto túto požiadavku žalobcu považoval za neopodstatnenú. Deklaruje, že rozhodnutia správnych orgánov sú vnútorne protirečivé. Žalobca ďalej poukázal na to, že zákon č. 73/1998 Z.z. neumožňuje prepustiť policajta zo služobného pomeru, ak sa údajný skutok „črtá“, či „rysuje“ len v nejasných a konkrétnymi dôkazmi nepodložených hmlistých obrysoch založených len na abstraktných indíciách nadriadeného. Poukazuje na to, že podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. je pred vydaním rozhodnutia potrebné presne a úplne zistiť skutočný stav veci a obstarané dôkazy riadne hodnotiť.

Má za to, že v jeho veci boli dôkazy hodnotené svojvoľne. Žalobca akceptuje, že zákon presne nedefinuje, akým konaním je možné naplniť hypotézu právnej normy na prepustenie zo služobného pomeru, avšak zároveň má za to, že je pritom potrebné prihliadať na osobu policajta, jeho doterajšie pôsobenie, funkciu, ktorú zastával, ďalej je potrebné prihliadať na čas a situáciu, za ktorej došlo k spáchaniu skutku a pod. Namietal ďalej to, že ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. si vyžaduje splnenie dvoch podmienok (pre prepustenie zo služobného pomeru), a to samotné porušenie služobnej povinnosti alebo služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom - a zároveň - to, že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Má za to, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie toho, prečo jeho údajné konanie dosahuje intenzitu porušenia služobnej povinnosti/služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom. Žalobca uvádza, že jeho postih je vzhľadom na okolnosti prípadu neprimerane prísny a jeho prepustenie zo štátnej služby príslušníka Policajného zboru nie je dôvodné, pretože nie je splnená podmienka, že by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

V.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

45. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak e/ porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby

46. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. (1) Občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a

disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

47. Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný (3) Policajt je povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu,
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu,
- i) vykonávať štátnu službu nestranne,
- j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,
- k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
- l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,
- m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru,
- n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov,
- o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby,
- p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
- r) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku,
- s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
- t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
- u) zvyšovať si odborné vedomosti, zručnosti, schopnosti a návyky potrebné na výkon štátnej služby a prehlbovať si kvalifikáciu,
- v) dodržiavať liečebný režim určený ošetrovujúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz,
- w) zdržiavať sa na adrese v Slovenskej republike uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a bezodkladne oznámiť nadriadenému zmenu tejto adresy; to neplatí, ak je tomuto policajtovi poskytovaná zdravotná starostlivosť mimo územia Slovenskej republiky.

48. Podľa § 233 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (1) Oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. (2) Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

49. Podľa § 238 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (1) Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. (2) Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

50. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. (4) Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

51. Podľa § 241 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. (1) Rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom. (2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté.

Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. (3) V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

52. Podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (1) Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

53. Podľa § 440 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

54. Podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (1) Ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

55. Kasačný súd v prvom rade poznamenáva, že i keď sťažovateľ v texte kasačnej sťažnosti formálne označil jeden kasačný dôvod (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), z vlastného textu kasačnej sťažnosti je možné abstrahovať aj ďalšie parciálne kasačné dôvody, a to najmä dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP (krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Osobitne to platí vo vzťahu k tej časti kasačnej sťažnosti, kde sťažovateľ namieta odôvodnenie rozsudku krajského súdu (napr. str. 6 kasačnej sťažnosti, tretí odsek). Kasačný súd má za to, že v

otázke kasačných dôvodov nie je možné uplatňovať formalistický výklad a je potrebné skúmať materiálny obsah kasačnej sťažnosti, nie prípadné formálne označenie kasačných dôvodov sťažovateľom.

56. Bez ohľadu na uvedené, kasačný súd uvádza, že od ústredného orgánu štátnej správy je osobitne v prípadoch tohto typu možné očakávať podávanie vysoko kvalifikovaných kasačných sťažností, ktoré budú bez gramatických nedostatkov a zároveň budú adresne reagovať na rozhodnutie, ktoré sa ním napáda a nebudú len všeobecným replikovaním skutkových okolností vecí, a to ani v prípade, ak je táto argumentácia sťažovateľa relevantná. Kasačná sťažnosť, v ktorej sťažovateľ poukazuje napr. na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, ale robí tak spôsobom, že správny právny názor je vyjadrovaný „roztrúseným“ spôsobom v celom texte sťažnosti, nie je žiaduci jav a najmä nie v prípade sťažovateľa - ústredného orgánu štátnej správy.

57. V každom prípade je z textu kasačnej sťažnosti zrejmé, že sťažovateľ primárne namieta tie právne závery krajského súdu, ktoré naznačujú, že skutkové okolnosti veci - relevantné pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru - neboli orgánmi verejnej správy dostatočne zistené. Tejto okolnosti sa preto bude kasačný súd venovať detailnejšie v ďalších častiach odôvodnenia tohto rozsudku.

58. Kasačný súd poukazuje na to, že tento právny záver krajského súdu tak, ako vyplýva z odôvodnenia kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, sa naozaj javí ako predčasný. Krajský súd v bode 54. odôvodnenia správne uviedol, že trestné konanie vedené proti žalobcovi a administratívne konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru sú dve samostatné a od seba nezávislé konania. Napriek tomu však v odôvodnení rozsudku krajský súd vôbec alebo len minimálne rieši svoje právne závery o tom, prečo vlastné zistenia orgánov verejnej správy nie sú dostatočným podkladom pre výrok rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

59. Kasačný súd zdieľa názor krajského súdu v tom, že výsledok trestného konania vedeného proti žalobcovi (a jeho právoplatné oslobodenie spod obžaloby za trestný čin podielníctva) nemusí bez ďalšieho a automaticky determinovať výsledok administratívneho konania (o jeho prepustení zo služobného pomeru), avšak následne v rozsudku krajský súd úplne rezignuje na detailné právne posúdenie tejto otázky. Ak aj skutkové zistenia príslušných orgánov verejnej moci napr. nepostačujú na to, aby bola osoba uznaná vinnou z trestného činu (v rovine trestno-právnych dôkazných štandardov), neznamená to, že dôkazy obstarané v administratívnom konaní nemôžu postačovať napr. na prepustenie tejto osoby zo služobného pomeru. Kasačný súd neprejudikuje tento záver, keďže posúdenie tejto otázky bude v ďalšom konaní na krajskom súde, ale poukazuje na to, že právny záver krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkových okolností veci nemá fakticky v texte rozsudku žiadny konkrétny prejav.

60. Právny názor krajského súdu, ktorým podporuje svoj záver o nedostatočnom skutkovom zistení okolností v administratívnom konaní je fakticky adresne zhrnutý len v bode 53. odôvodnenia rozsudku. Navyiac, krajský súd tento svoj právny názor oprel o to, že v administratívnom konaní nebola preukázaná „vedomosť“ žalobcu „o pôvode tovaru“, t.j. že tovar, ktorý žalobca kupoval od osôb, ktoré sa neskôr k trestnému činu priznali, bol kradnutý.

61. Žiadne zákonné ustanovenie, o ktoré krajský súd oprel svoj rozsudok (body 32. až 42. rozsudku krajského súdu) však neuvádzajú, že podmienkou aplikácie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je preukázanie vedomosti žalobcu (ako príslušníka Policajného zboru) o tom, že tovar, ktorý kupoval, bol kradnutý.

62. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je prepustenie príslušníka Policajného zboru viazané primárne na porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a to tak, že ponechanie takéhoto príslušníka Policajného zboru v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Je nepochybné, že takéto znenie právnej normy predstavuje úplne inú hmotno-právnu a procesno-právnu úpravu relevantnú pre prípadné prepustenie osoby zo štátnej služby príslušníka PZ ako je právna úprava viažuca sa k jeho odsúdeniu v trestnom konaní.

63. Kasačný súd sa v rámci rozhodovania o podanej kasačnej sťažnosti oboznámil aj s administratívnym spisom, z ktorého okrem iných vyplýva, že:

- vlastným vypočutím P.. U. a Z.. N. v rámci administratívneho konania (t.j. nie použitím ich výpovedí z trestného konania) bolo preukázané že tieto osoby opakovane predali žalobcovi farebné kovy, a to na čerpacej stanici ÖMV Zamarovce
- žalobca nechcel vedieť ich mená, ale oslovoval ich slovom „chalani“
- žalobca im za dodaný farebný kov platil v hotovosti (pozn. kasačného súdu: zrejme sa tak dialo bez toho, aby mu bol vydaný doklad o kúpe tohto tovar (čo nepochybne vyplýva z toho, že obaja svedkovia P.. U. aj Z.. N. sa priznali, že predmetné kovové tyče kradli))
- tovar bol predávaný ďalej pod menami tretích osôb, pričom žalobca v minulosti (v lete 2014) požiadal svojho kolegu o obstaranie fotografií občianskych preukazov osôb, ktoré by zaisťoval a pod. (výpoveď svedka S. N.), ktorý však tejto žiadosti žalobcu nakoniec nevyhoviel
- osoby, pod menami ktorých sa kovové tyče ďalej predávali, o tomto predaji nevedeli, resp. na ňom neparticipovali
- z ilustračnej fotodokumentácie od poškodenej spoločnosti vyplýva, že tyče, ktoré P.. U. a Z.. N. kradli z poškodenej spoločnosti, boli takého balenia, resp. vyhotovenia, že to predmetné tyče robili nezameniteľnými s kovovými tyčami iných subjektov (pozn.: nejedná sa o fotodokumentáciu tyčí, ktoré kupoval priamo žalobca, ale o fotodokumentáciu identického druhu tovaru)

64. Všetky tieto dôkazy sú pritom dôkazmi, ktoré boli obstarané v administratívnom konaní, nezávisle od dokazovania v trestnom konaní, ktoré bolo vedené proti žalobcovi.

65. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje opätovne na to, že z rozsudku krajského súdu sa javí, že tento pre aplikáciu § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. od orgánov verejnej správy vyžaduje, aby tieto - v súdnej veci - preukázali, že žalobca vedel, že kupuje kradnutý tovar.

66. Podľa názoru kasačného súdu je však takýto dôkazný štandard mimo vlastného znenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., keďže tento od orgánov verejnej správy vyžaduje, aby tieto primárne preukázali, že príslušník Policajného zboru porušil služobnú prisahu alebo služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, čo je podstatne nižší dôkazný štandard ako je preukázanie vedomosti žalobcu o tom, že tovar, ktorý kupuje, je kradnutý. V konečnom dôsledku je nižší dôkazný štandard vyvolaný tým, že v predmetných konaniach (trestné konanie vs. konanie o prepustení zo služobného pomeru) existujú rozdielne objekty dokazovania. Kým v trestnom konaní sa preukazuje spáchanie trestného činu podľa dôkazných štandardov vyžadovaných predpismi trestného práva, v prípade postupu podľa § 192 ods. 1 písm. e/zákona č. 73/1998 Z.z. je predmetom dokazovania nie spáchanie trestného činu, ale porušenie služobnej disciplíny, resp. služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Diferenciáciu v uvedenom zmysle odôvodňuje aj to, že podľa zákona č. 73/1998 Z.z. je spáchanie úmyselného trestného činu úplne nezávislým dôvodom pre prepustenie príslušníka PZ zo štátnej služby, a to podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona („(1) Policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak f/ bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody“). Zjednodušene povedané, oslobodenie príslušníka PZ spod obžaloby neznamená, že konanie, ktoré bolo predmetom jeho stíhania, nemôže - za splnenia podmienky, že je riadne preukázané - byť dôvodom pre jeho prepustenie zo služobného pomeru.

67. Navyiac, kasačný súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozsudok Okresného súdu Trenčín (sp. zn. 4T/4/2016), ktorý je súčasťou súdneho spisu a z ktorého citoval aj krajský súd (bod 57. odôvodnenia rozsudku krajského súdu).

68. Skutková veta uvedená v oslobodzujúcom rozsudku Okresného súdu Trenčín (sp. zn. 4T/4/2016) pritom znie nasledovne: „obvinený Z. Y. dňa 23. mája 2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV Zamarovce na diaľnici D1 v smere na Žilinu odkúpil za účelom ďalšieho odpredaja a dosiahnutia zisku od obvineného P.. Q. U. a od obvineného Z.. M. N. tyčový cín s označením 815L1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 188,5 kg a tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 156,60 kg spolu v hodnote 10.922,33 Eur

za ktorý na mieste zaplatil 5.070,- Eur a následne 24. júna 2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV Zamarovce na diaľnici D1 v smere na Žilinu odkúpil od týchto istých osôb tyčový cín s označením 815L 1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 109,5 kg, tyčový cín s označením UHV031s obsahom olova a striebra 0% o váhe 56,60 kg spolu v hodnote 5.844,53 Eur a 113,1 kg medi v hodnote 475,- Eur, za ktorý tovar spolu zaplatil 3.110,- Eur a napokon dňa 21. júla 2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV Zamarovce na diaľnici D1 v smere na Žilinu prevzal od tých istých osôb odcudzený tyčový cín s označením 815L 1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 110 kg, odcudzený tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 105,20 kg spolu v hodnote 6.604,45 Eur, za ktorý tovar zaplatil 3.270 Eur, takto na seba previedol uvedené kovy v hodnote 23.916,31 Eur napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode prevedeného tovaru ako veci, ktorá bola odcudzená obvinenými P.. Q. U. a Z.. M. N.“ (č. l. 105 súdneho spisu).

69. V tom istom rozsudku (str. 5 rozsudku, č. l. 107 súdneho spisu) sa pritom uvádza, že „bolo nepochybne dokázané, že predmetný tovar obžalovaný Z. Y. opakovane tak, ako sa to uvádza v žalovanom skutku v inkriminovanom čase a na inkriminovaných miestach prevzal od t.č. odsúdených P.. Q. U. a Z.. M. N., ktorí tento obaja predtým spoločným konaním odcudzili v poškodenej obchodnej spoločnosti, kde aj pracovali, čo ani sám obžalovaný v rámci uplatňovania svojich procesných oprávnení už nespochybňoval na ostatnom hlavnom pojednávaní, resp. to potvrdil, na druhej strane však súčasne nebolo nezvratne, bez akýchkoľvek rozumových pochybností preukázané tvrdenie v žalovanom skutku, že obžalovaný Z. Y. tak urobil aj napriek tomu, že mal mať vedomosť o nelegálnom pôvode tohto tovaru.“

70. Okresný súd Trenčín zároveň v odôvodnení predmetného trestného rozsudku uvádza, že dôkazom toho, že žalobca mal vedomosť o pôvode tovaru nie je ani to, že následný predaj sa žalobca snažil realizovať tak, aby nebol v každom prípade stotožnený, keďže tento postup mohol zvoliť aj z dôvodu „že by takáto jeho obchodná aktivita mohla byť v rozpore s obmedzeniami zdrojov svojich príjmov policajta v zmysle platného Zákona o Policajnom zbore.“ (str. 5 rozsudku, č. l. 107 súdneho spisu), t.j. javí sa, že nie je sporné ani to, že tento tovar žalobca predával pod menom tretích osôb.

71. Podľa názoru kasačného súdu z doterajšieho dokazovania - či už v rámci administratívneho konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru alebo z trestného konania v predmetnej veci - preto nie je sporné, že nákupy kovových tyčí žalobca uskutočňoval tak, ako je to uvedené vyššie (čo vyplýva nielen z dokazovania v administratívnom konaní, ale aj v trestnom konaní). Sporným je výklad a relevancia týchto skutkových okolností pre účely administratívneho konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

72. Kasačný súd v nadväznosti na vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti uvádza, že sa stotožňuje s názorom právneho zástupcu žalobcu, že „Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal...“, čo v konečnom dôsledku vyplýva priamo z § 131 Správneho súdneho poriadku. Krajský súd akceptoval skutočnosť, že žalobca nebol právoplatne odsúdený za skutky, za ktoré bol obžalovaný, t.j. že je nevinný, avšak uvedené neznamena, že toto jeho konanie - za ktoré v trestno-právnej rovine postihnutý nebol - nemôže byť zákonným základom pre jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

73. Kasačnému súdu sa pritom javí, že práve takýto - nesprávny - výklad zvolil krajský súd aj v rámci rozhodovania v súdnej veci, keď napr. v bode 53. odôvodnenia krajský súd uvádza, že podľa názoru súdu dôkazy v administratívnom spise nepreukazujú „previnenie žalobcu“, v dôsledku ktorého s ním bol skončený služobný pomer príslušníka PZ. Z administratívneho spisu však, paradoxne, vyplýva, že kovové tyče žalobca kupoval od neznámych osôb (resp. od osôb, ktorých mená ani nechcel vedieť), že tak robil aspoň 3x, že tak robil na čerpacej stanici ÖMV Zamarovce, ako aj to, že tento tovar následne predával pod menami iných osôb (ktoré sa pokúšal - neúspešne - v rozpore so zákonom - získať aj od kolegu - S. N.).

74. Úlohou krajského súdu pri posudzovaní toho, či bol žalobca prepustený zo služobného pomeru zákonne nebolo skúmať to, či žalobca mal vedomosť o tom, že ním kupované kovové tyče sú kradnuté (aj keď z bodu 53. odôvodnenia krajského súdu vyplýva, že to tak bolo), ale mal skúmať, či okolnosti zistené a opísané v odôvodnení rozhodnutí orgánov verejnej správy - ako skutkový základ pre jeho prepustenie zo štátnej služby - predstavujú zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, pre ktoré nie je možné žalobcu ponechať v štátnej službe a ak áno, či sú v tomto rozsahu aj riadne preukázané dôkazmi. Kasačný súd sa pritom stotožňuje so sťažovateľom, že pri posudzovaní tejto otázky je možné uplatniť aj nižší štandard ako by tomu bolo v trestnom konaní, a to aj vzhľadom na vlastné znenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., keďže v konaní o prepustení zo štátnej služby sa nepreukazuje vina (v trestnoprávnom zmysle), ale „len“ zvlášť hrubé porušenie služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti.

75. Krajský súd v bode 48. odôvodnenia uviedol, že z administratívneho spisu nezistil okolnosti, ktoré by preukazovali kumulatívne splnenie oboch podmienok relevantných pre prepustenie žalobcu zo štátnej služby podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. (porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby), avšak zároveň neuvádza žiadne detaily, ktoré by toto právne posúdenie krajským súdom odôvodňovali. Pozornosť kasačného súdu pritom neušlo, že rozhodnutie žalovaného sa tejto otázke venuje na str. 14 (predposledný odsek). Na predmetné poukazuje sťažovateľ napr. na str. 4 kasačnej sťažnosti (tretí odsek zhora) a str. 7 kasačnej sťažnosti (druhý odsek zhora). Vzhľadom na uvedené sa potom kasačnému súdu javí, že aj posúdenie tejto parciálnej právnej otázky nebolo krajským súdom vykonané správne, resp. v dostatočnej miere.

76. Z vyššie uvedených dôvodov, krajský súd preto v rámci ďalšieho konania vo veci detailne vyhodnotí dôkazy vykonané v administratívnom konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a takto ustálené skutkové zistenia komparuje s odôvodnením žalobou napadnutých rozhodnutí, resp. s ich výrokovou časťou. V novom konaní bude krajský súd v rámci právneho posúdenia veci osobitne prihliadať na to, či vzhľadom na okolnosti súdnej veci nebolo možné konanie žalobcu hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti. Preukázanie porušenia, resp. porušenie služobnej disciplíny alebo porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (§ 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.) je kvalitatívne iné protiprávne konanie ako spáchanie trestného činu, a preto krajský súd v ďalšom konaní preskúma, či v administratívnom konaní obstaranými dôkazmi preukázané konanie žalobcu - hoci mu v trestnom konaní nebolo preukázané, že mal vedomosť o nekalom pôvode tovaru, ktorý kupoval, a preto bol spod obžaloby oslobodený - je možné považovať za porušenie služobnej disciplíny, resp. služobnej povinnosti tak, ako to vyplýva z príslušných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

77. Podľa názoru kasačného súdu, ak je aj žalobca spod obžaloby za určitý skutok oslobodený (v trestno-právnej rovine), neznamená to, že to isté konanie nemôže predstavovať porušenie služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a predstavovať tak základ pre prepustenie osoby zo služobného pomeru. V tejto súvislosti sa krajský súd zameria najmä na vlastný text služobnej prísahy (§ 17 ods. 1 zákona č. 73/1998) a služobných povinností, ktorých nedodržanie alebo porušenie sa žalobcovi kladie za vinu (napr. str. 13 posledný odsek žalobou napadnutého rozhodnutia, str. 14, tretí odsek žalobou napadnutého rozhodnutia a i.), pričom v administratívnom konaní vykonané dôkazy bude konfrontovať vo vzťahu k týmto zisteniam sťažovateľa, resp. orgánu verejnej správy prvého stupňa tak, ako sú tieto obsiahnuté v príslušných rozhodnutiach.

78. Krajský súd v novom rozsudku detailne odôvodní, či časť ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. „a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“ v ustanovení: „e) porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“ je autonómnou kumulatívnou podmienkou pre prepustenie príslušníka Policajného zboru zo

služobného pomeru alebo či je predmetná časť právnej normy ďalšou konkretizáciou požiadavky, že sa musí jednať o zvlášť hrubý spôsob porušenia služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti. Ak krajský súd dospeje k záveru,

že je to autonómna požiadavka, preskúma rozhodnutia orgánov verejnej správy, či splnenie tejto požiadavky z rozhodnutí dostatočne vyplýva, resp. či je dostatočne preukázaná. Krajský súd sa stotožnil s názorom sťažovateľa, že rozhodnutie sťažovateľa obsahuje opis toho, prečo je ponechanie žalobcu v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (napr. str. 14, štvrtý odsek), napriek tomu však súd pri právnom posúdení tejto - krajským súdom tvrdenej kumulatívnej podmienky - uviedol, že zo spisu takéto skutočnosti nevyplývajú (bod 48. odôvodnenia rozsudku krajského súdu).

79. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd preskúmaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil (§ 462 ods. 1 SSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

80. Podľa ust. § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k navráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

81. O trovách kasačného konania rozhodne krajský súd v súlade s § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 168 Správneho súdneho poriadku.

82. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.